

F. t. I. vedr. sikring mod følger af arbejdsskade m.v.

stås, at der skal være tale om oplysninger, der medfører godtgørelse eller erstatning eller en øget godtgørelse eller erstatning. I sammenhæng med genoptagelse af tidligere afviste sager vil det derfor være af betydning, om sagen på de nu foreliggende oplysninger umiddelbart ser ud til at kunne anerkendes og samtidig medføre ydelser efter loven.

Vurdering af sandsynlig årsagssammenhæng indgår også som delelement i vurderingen af den enkelte oplysningens væsentlighed. Tidsfaktoren spiller ind på den måde, at jo længere tid der går fra afgørelsen til anmodning om genoptagelse, jo strengere krav stilles der, for at den nu foreliggende oplysning får betydning for vurderingen.

Modtager Arbejdsskadestyrelsen en anmeldelse om en mulig erhvervssygdom fra en læge, der har anført diagnose og belastning, der ikke er omfattet af fortegnelsen over erhvervssygdomme, afviser Arbejdsskadestyrelsen sagen, hvis sagen ej heller kan anerkendes efter reglerne om anerkendelse af sygdomme uden for fortegnelsen.

Efterfølgende viser det sig (for eksempel ved speciallægeundersøgelse), at diagnosen var forkert. I stedet anføres en ny diagnose, som bedre svarer til belastningerne. De tidligere oplysninger i sagen modsiger ikke denne nye diagnose. Der foreligger således nye oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, og sagen kan genoptages.

Forslaget til *stk. 2* afløser gældende lovs § 24, stk. 2. Det foreslås, at sager om anmeldte sygdomme, der er afvist af Arbejdsskadestyrelsen med begrundelsen, at sygdommen ikke er omfattet af fortegnelsen over erhvervssygdomme, kan genoptages inden for en frist på 5 år, hvis sygdommen senere optages på fortegnelsen over erhvervssygdomme. Det foreslås, at fristen regnes, fra sygdommen optages på fortegnelsen over erhvervssygdomme. Det er som i dag – inden for rammerne af den almindelige 20-årige forældelsesfrist – uden betydning, hvor lang tid der går fra Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, og til sygdommen optages på fortegnelsen over erhvervssygdomme.

Forslaget til *stk. 3* svarer til gældende lovs § 24, stk. 3. Bestemmelsen er sprogligt omformuleret, uden at der er tilsigtet realitetsændringer. Bestemmelsen indebærer, at skadelidtes eller efterladtes krav efter loven bortfalder 5 år efter arbejdsskadens indtræden, hvis Arbejdsskadestyrelsen ikke kan behandle sagen på grund af forhold, der skyldes skadelidte eller de efterladte. Der vil typisk være tale om, at skadelidte eller de efterladte ikke medvirker ved sagens oplysning. I disse situationer vil der blive truffet afgørelse på

grundlag af de oplysninger, der er modtaget, hvilket kan være anmeldelsen alene.

Til nr. 20

Det foreslås at ophæve gældende lovs § 27.

Forslaget er en konsekvens af, at den selvstændige afgørelse om anerkendelse bortfalder. § 27 er en genoptagelsesregel for den særlige afslutningsform, hvor Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt en skade og samtidig tilkendegivet, at der ikke umiddelbart synes at være erstatningsberettigende følger. Denne type afslutning indeholder en formel afgørelse om anerkendelse. Derimod er der ikke tale om en afgørelse om erstatning eller godtgørelse, men alene om en tilkendegivelse vedrørende disse spørgsmål.

Med forslaget om en samlet afgørelse om anerkendelse, godtgørelse for mén og erstatning for tab af erhvervsevne vil det ikke længere være muligt at afslutte en sag med en formel afgørelse om anerkendelse ledsaget af en tilkendegivelse (der ikke er en afgørelse) om godtgørelses- og erstatningsspørgsmålet, idet der fremover vil blive truffet en egentlig afgørelse om spørgsmålene. Gældende lovs § 27 vil derfor ikke have nogen selvstændig betydning, idet sagen nu skal genoptages efter de almindelige genoptagelsesregler i gældende lovs § 34.

Til nr. 21

Det foreslås at udvide adgangen til at betale for behandlingsudgifter, således at der også kan betales for fremtidige udgifter til behandling m.v.

Der henvises til afsnit 3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Forslaget er en konsekvens af, at der indføres en almindelig adgang til at betale for fremtidige behandlingsudgifter. Det foreslås derfor at ophæve bestemmelsen om, at chefen for Arbejdsskadestyrelsen kan fastsætte regler om, at behandlingsudgifter under særlige omstændigheder kan betales, selv om sagen ikke længere er under behandling. I stedet foreslås, at reglerne, der skal fastsættes, beskriver, hvorledes udgifter til behandling kan betales, inden der træffes en samlet afgørelse om erstatning m.v.

Til nr. 23

Forslaget er et led i bestræbelserne på at nedbringe sagsbehandlingstiden i Arbejdsskadestyrelsen. Der henvises til punkt 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Det foreslås, at den samlede afgørelse om erstatning m.v. skal træffes inden 1 år. Efter gældende regler skal afgørelsen så vidt muligt træffes in-